

цію, викладачам фахових дисциплін та мовної підготовки слід об'єднатися з метою допомоги студентам налагодити контакт, використовуючи метод проектів. Під проектом розуміється самостійна планована і реалізована іноземною мовою робота. Проектна навчальна діяльність спрямована на посилення ролі студента в управлінні своєю навчально-пізнавальною діяльністю.

Важлива роль у організації проектною діяльністю належить викладачеві, що виступає в ролі консультанта з окремих питань, джерела додаткової інформації, координатора дій студентів, арбітра у підведенні підсумків роботи.

У межах спланованої виховної роботи особливо важливим вважаємо акцентування уваги на зв'язку змісту заходів із вихованням у іноземних студентів особистісних якостей, а також формуванням знань та умінь, які мають визначну роль у професійній реалізації. Так, зокрема слід проводити конкурси професійної спрямованості, у межах яких визначають кращих за професійною підготовкою іноземних студентів.

Висновки. Реалізацію організаційних форм навчання слід будувати з урахуванням індивідуально-особистісного підходу, культурно-національних особливостей і рівня мовної підготовки іноземних студентів, використовувати різноманітні методи, форми і

засоби навчання, що спрямовані, перш за все, на розвиток мотивації, активності, самостійності, творчості студентів. Ці заходи дозволяють сформувати уміння та якості іноземних студентів, необхідні для професійної діяльності: самостійність, опанування мовою спеціальності; знання структури і змісту предметної галузі знань; володіння лінгвістичним апаратом для засвоєння професійно-значущої інформації, володіння навичками самостійної навчальної діяльності; високу міру самоорганізації; емоційно-вольову саморегуляцію.

Список використаних джерел:

1. Резван О.О. Методика викладання в вищій школі: Навчальний посібник для студентів ВНЗ/ О.О.Резван.- Х.: ХНАДУ, «Міськдрук», 2012.-152 с.
2. Безюлева Г. В. Психолого-педагогическое сопровождение профессиональной адаптации учащихся в системе профессионального образования: Дис. на соискание науч. степени канд. психол. наук: спец. 19.00.07 / Галина Валентиновна Безюлева. – М., 2006. – 232 с.
3. Леонтьева Э. С. Формирование профессионально-ценностного отношения иностранных студентов к образовательной деятельности в вузе в процессе изучения русского языка: дис.канд.пед.наук: 13.00.08 / Элина Сергеевна Леонтьева. – Курск, 2012. – 191 с.
4. Ременцов А. Н., Казанцева А. А. Концепция академической адаптации иностранных учащихся в технических вузах России // Вестник МГАУ. Теория и практика профессионального образования. – № 4 (49), 2011. – С. 128-134.

УДК.37.036 (018.26)

Слятїна І.О.

СУТНІСТЬ ТА ОСНОВНІ ПАРАМЕТРИ МУЗИЧНО-ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ

У статті розглянуто основні параметри, що визначають природу та сутність музично-естетичного виховання учнів підліткового віку. Означено, що питання музично-естетичного виховання молодого покоління, залучення учнів підліткового віку до цінностей музичної культури набуває особливого значення та актуальності, вимагає свого теоретичного осмислення та практичного вирішення.

Ключові слова: музично-естетичного виховання, основні параметри, підліток.

Слятїна І.А. Сущность и основные параметры музыкально-эстетического воспитания учащихся подросткового возраста. В статье рассмотрены основные параметры, определяющие природу и сущность музыкально-эстетического воспитания учащихся подросткового возраста. Отмечено, что вопрос музыкально-эстетического воспитания молодого поколения, привлечение учащихся подросткового возраста к ценностям музыкальной культуры приобретает особое значение и актуальность, требует своего теоретического осмысления и практического решения.

Ключевые слова: музыкально-эстетического воспитания, основные параметры, подросток.

Slyatina I.O. The essence and basic parameters of musical and aesthetic education of pupils-adolescents. The article examines the main parameters that determine the nature and essence of musical and aesthetic education of pupils-adolescents. Musical and aesthetic education is a social, artistic and personal determined process aimed at developing aesthetic attitude to reality and art among pupils. It provides a constructive dialogue with the world of beauty and organizes vital activity under the laws of beauty. Musical and aesthetic education of pupils-adolescents requires a systematic understanding.

Key words: musical-aesthetic education, basic parameters, adolescent.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Сучасний стан розвитку українського суспільства характеризується активними діями, спрямованими на зміцнення демократичних засад соціальних відносин, наближення до світових та європейських цінностей, збагачення досвіду, необхідного для самореалізації особистості, розкриття та втілення її потенційних можливостей.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Зростання ролі мистецтва, музичної культури в житті суспільства і конкретної людини - факт очевидний і загальноприйнятний. Це підтверджують роботи Б. Асаф'єва, К. Ушинського, В. та С. Шацьких, Н. Гродзенської, О. Рудницької, Г. Падалки, Л. Хлебнікової та багатьох інших. Проблеми художньо-естетичного виховання дітей і молоді розглядалися в

роботах В. Бутенка, М.Каган, Б. Лихачова, Л.Масол, В. Мартинова, С. Мельничука, О. Семашка, Т. Смирнкової та ін.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Аналіз цього питання зумовлено тим, що у науковій літературі можна зустріти приклади того, коли вчені розмірковують над його змістом, прагнуть акцентувати увагу на окремі складові цього процесу, намагаються довести необхідність його вирішення на практиці, пропонують окремі кроки у цьому напрямку. На цій основі складається певне враження того, що з цього питання поступово зникають проблемні і незрозумілі речі і вказаний процес перетворюється у цілком зрозумілу реальність, яку легко і просто забезпечити

відповідними педагогічними зусиллями, рішеннями, діями тощо.

Утім, як засвідчує більш глибоке осмислення вказаного процесу, музично-естетичне виховання учнів підліткового віку залишає в собі ще чимало незрозумілих проявів, які часом залишаються без належної відповіді, а значить, не враховуються в освітньо-виховній роботі, не залучаються до програми педагогічного впливу на учнів. У результаті, процес музично-естетичного виховання учнів не набуває свого подальшого удосконалення, не реалізує свої потенційні можливості щодо впливу на особистість, розкриття її емоційної, інтелектуальної, вольової, діяльносної сфери, не відбувається збагачення досвіду учнів, необхідного у їх повсякденному житті, праці, навчанні, дозвіллі, творчості тощо.

Огляд та відповідний аналіз наукових публікацій з цього питання переконує нас в тому, що музично-

естетичне виховання учнів підліткового віку вимагає системного осмислення. У науковій літературі виявлено спроби певним чином розкрити сутність цього процесу, але здійснені вченими наукові кроки ще не дають достатньої відповіді з цього питання, що приводить часом до обмеженого аналізу та бачення цього процесу.

Формування цілей статті. Мета нашої статті – проаналізувати основні параметри, що визначають природу та сутність музично-естетичного виховання підлітків.

Виклад основного матеріалу. Прагнення підійти до цього питання на рівні системного осмислення спонукало до виділення основних параметрів, що визначають природу та сутність музично-естетичного виховання (рис. 1.1).

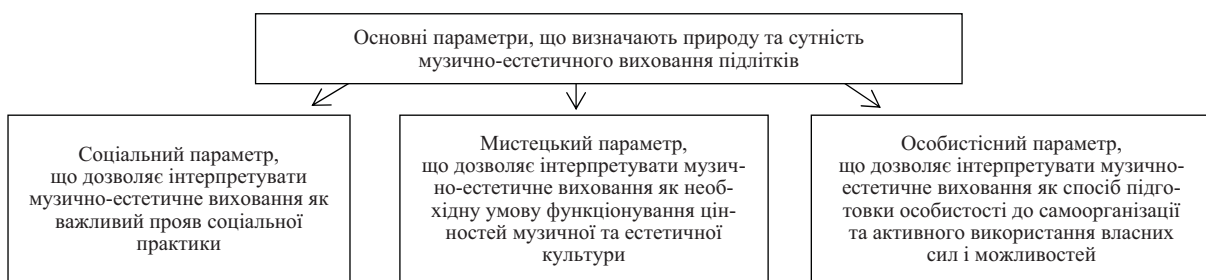

Рис. 1.1. Основні параметри, що визначають природу та сутність музично-естетичного виховання підлітків

Соціальний параметр музично-естетичного виховання знайшов широке висвітлення у науковій літературі. Досліджуючи його, вчені наголошували, що відчуття прекрасного, піднесеного в дійсності та мистецтві не передається людині від народження. Воно формується під впливом суспільної практики, зорієнтованої на те, що світ прекрасного може досягнути людина завдяки набутому досвіду, пізнанню законів краси, освоєнню музично-естетичних цінностей, які використовуються суспільством і спрямовуються на розвиток у молодого покоління естетичного ставлення до навколишнього середовища, цінностей культури тощо.

Наголошуючи на соціальній детермінації музично-естетичного виховання вчені виділяють такі аспекти, як:

- соціальний зміст музично-естетичного виховання;
- соціальні пріоритети щодо музично-естетичного виховання;
- соціальне замовлення музично-естетичного виховання;
- соціальне ставлення до музично-естетичного виховання;
- соціальна роль музично-естетичного виховання;
- соціальні функції музично-естетичного виховання;
- соціальний вплив музично-естетичного виховання;
- соціальне забезпечення музично-естетичного виховання.

Широкий спектр наукового пошуку передбачав досягнення головної мети – розкрити тісний зв'язок музично-естетичного виховання з соціальною практикою, розвитком суспільства, вирішенням низки завдань, що пов'язані з поширенням та зміцненням

певних соціальних цінностей. Дослідник В.Біруля підкреслює у своєму дослідженні, що естетичне виховання є явищем соціальним, детермінованим соціально-історичним розвитком суспільства і зорієнтованим на реалізацію суспільно важливих програм соціальної, економічної, культурологічної, естетично-виховної спрямованості [1]. Звідки прослідковується інтеграція естетичного виховання з ідеологічним, моральним, трудовим, екологічним та ін.

З'являються такі поняття, як «ідейно-естетичне виховання», «морально-естетичне виховання», «музично-естетичне виховання», «еколого-естетичне виховання» та ін..

Прагнення наблизити естетично-виховний процес до потреб суспільної практики спонукає широку громадськість розглядати та осмислювати його сутність і значення з урахуванням соціального ґрунту, тих процесів, які пов'язані з політичними, моральними, екологічними та іншими соціальними цінностями. Так, у працях М.Овсянникова зазначається, що на кожному стані суспільного розвитку визначаються свої уявлення про естетичне виховання. Такі естетичні категорії, як прекрасне, піднесене, трагічне, комічне та ін. пов'язуються в естетико-виховному процесі з осмисленням таких соціальних проявів як добро і зло, справедливе і несправедливе, прогресивне і регресивне, моральне і аморальне, людське і жорстоке, духовне і прагматичне та ін.

Безперечно, музично-естетичне виховання має широкий спектр впливу на соціальні почуття, значення, поняття, уявлення, інтереси, орієнтації та потреби людей. Маючи тісний зв'язок з соціальними процесами музично-естетичне виховання здатне акумулювати увагу молоді до таких соціальних

цінностей, як моральні, політичні, правові, родинні, сімейні, побутові, традиційні, інноваційні, національні, громадянські, патріотичні, екологічні, профільні тощо. Це дозволяє в сучасній практиці розглядати такі важливі проблеми як:

- зв'язок музично-естетичного виховання з морально-естетичними цінностями особистості;
- вплив музично-естетичного виховання на становлення світоглядних позицій молоді;
- формування політико-правової відповідальності особистості у процесі освоєння музично-естетичних цінностей;
- збагачення родинних цінностей на матеріалі музично-естетичного пізнання;
- формування культури сімейних відносин у процесі музично-естетичного виховання;
- залучення підлітків до естетики народного побуту у процесі музично-естетичного виховання;
- акумулювання уваги учнів середньої школи до традицій української художньої культури у процесі музично-естетичного виховання;
- розвиток інноваційного мислення учнів у процесі музично-естетичного виховання;
- формування національної самосвідомості молодого покоління у процесі музично-естетичного виховання;
- збагачення уявлень підлітків про громадянські цінності у процесі музично-естетичного виховання;
- виховання у молоді патріотичних почуттів у процесі музично-естетичного впливу;
- формування в учнів відповідального ставлення до природного середовища засобами музично-естетичного виховання;
- підготовка учнів до емоційного сприймання майбутньої професії у процесі музично-естетичного виховання.

Надаючи перевагу питанням соціальної детермінації естетичного виховання, визначенню його соціальної спрямованості, змісту, характеру та функціонуванню дослідники на цій основі пояснюють його соціальну природу та необхідність здійснення. У цьому переконливо засвідчує О.Семашко, який зазначає, що «естетичне виховання є таким видом виховання, яке завжди існувало і буде існувати до того часу, поки існуватиме людина. Його існування пов'язане з постійною необхідністю відтворення і розвитку загальних здібностей людини, її зв'язку з іншими людьми і суспільством» [8, с.7].

Прагнення дослідити природу музично-естетичного виховання спонукає вчених до з'ясування характеру зв'язку, який утворюється між суспільною практикою і зазначеним видом виховного впливу. У цьому зв'язку соціальна практика розглядається як визначальна та домінуюча. Вона прагне підпорядкувати вказаний процес тим проблемним питанням, які актуалізуються в суспільстві і вимагають свого успішного вирішення за участю музично-естетичного виховання. Цей зв'язок прослідковується на різних етапах соціально-історичного розвитку суспільства і пов'язаний з впливом таких форм суспільної свідомості, як мораль, право, релігія, політика, наука, мистецтво.

Отже, соціальна зумовленість музично-естетичного виховання є характерною ознакою цього процесу. Саме тому музично-естетичне виховання важливо визначити як об'єктивне явище, виникнен-

ня, розвиток та функціонування якого підпорядковане соціальним закономірностям, яке слід враховувати в умовах сьогодення. Музично-естетичне виховання має розглядатися як об'єктивна реальність тісно пов'язана зі станом розвитку суспільства, рівнем сформованості його потреб та орієнтацій, функціонування системи духовних цінностей, освоєння яких передбачає активне використання можливостей музично-естетичного виховання.

Мистецький параметр музично-естетичного виховання отримав певне висвітлення у працях вчених, які досліджують роль та місце мистецтва в структурі вказаного процесу. Пошук відповіді на питання, що стосуються мистецької детермінації музично-естетичного виховання є цілком логічним, адже шлях до світу прекрасного реалізується за допомогою мистецьких засобів, музичних творів, зразків народного музичного мистецтва, класичної музики тощо. Їх місце і роль в цьому процесі не можна применшувати та переоцінювати. Саме тому вивчення природи та визначення сутності музично-естетичного виховання має відбуватися на основі урахування такої складової цього процесу, як музичне мистецтво у багатогранності його видів, жанрів тощо.

Підкреслюючи роль мистецької детермінації музично-естетичного виховання вчені намагаються виділити такі аспекти, як:

- мистецький зміст музично-естетичного виховання;
- мистецька спрямованість музично-естетичного виховання;
- мистецький запит у сфері музично-естетичного виховання;
- мистецьке значення музично-естетичного виховання;
- мистецькі напрямки, необхідні для музично-естетичного виховання;
- мистецьке забезпечення музично-естетичного виховання;
- мистецький вплив на музично-естетичне виховання.

Можна бачити, що науковий пошук вчених не обмежується окремими аспектами вказаної детермінації і передбачає отримання відповіді на питання, що характеризують широкую палітру вказаного зв'язку. Такий підхід зумовлений розумінням того, що в структурі музично-естетичного виховання мистецтво є багатофункціональним, його роль та значення не обмежуються лише трансляцією ідейно-естетичного задуму автора, але й створення відповідних умов для встановлення плідного зв'язку з людьми, налагодження з ними художнього діалогу, сповненого відповідними почуттями, роздумами, оцінками судженнями тощо.

Відомо, що головне призначення мистецтва полягає в тому, щоб акумулювати можливості суспільства і окремої людини в художньо-естетичному освоєнні навколишньої дійсності, набутті відповідного досвіду та його використанні з метою подальшого розгортання дій, пов'язаних з примноженням естетичних цінностей в мистецтві, побуті, спілкуванні, праці, навчанні та творчості. Використання мистецтва в системі музично-естетичного виховання передбачає усвідомлення його ролі та можливостей у підготовці людини до

встановлення естетичних відносин з навколишнім світом. Для цього вчені прагнуть акцентувати увагу на розкритті цих можливостей, обґрунтуванні доцільності багатоаспектного звернення до мистецтва в сучасному процесі естетико-виховного впливу на музику.

У науковій літературі пропонуються результати досліджень, в яких висвітлюється наявний потенціал, зокрема, музичного мистецтва в естетичному вихованні особистості. Наголошується на таких питаннях, як:

- використання різних видів мистецтва в музично-естетичному вихованні;
- естетико-виховні можливості окремих жанрів мистецтва;
- мистецькі школи та їх роль в музично-естетичному вихованні;
- сучасні напрями розвитку мистецтва і музично-естетичне виховання;
- способи взаємодії мистецтва в музично-естетичному вихованні;
- мистецькі традиції в музично-естетичному вихованні;
- здобутки сучасного мистецтва і музично-естетичне виховання;
- інтеграція мистецтва і музично-естетичне виховання;
- мистецька культура як чинник музично-естетичного виховання.

Вказана тематика наукових досліджень засвідчує, що перед вченими постають завдання, пов'язані з розкриттям та використанням потенційних можливостей мистецтва в музично-естетичному вихованні особистості, визначенням ролі і місця мистецьких цінностей у формуванні естетичної свідомості, організації естетичної діяльності молоді. Науковці прагнуть дослідити ті кроки, які необхідно зробити, щоб музичне мистецтво зайняло належне місце в сучасному процесі наближення підлітків до цінностей естетичної культури. При цьому пропонуються пошукові дії, які спрямовані на посилення ролі музичного мистецтва в якості одного з важливих чинників музично-естетичного виховання молодого покоління. Йдеться, зокрема, про необхідність, вивчення таких питань, як:

- використання народної музики у процесі музично-естетичного виховання;
- ознайомлення учнів з танцювальною музикою у процесі музично-естетичного виховання;
- залучення масової та сучасної пісні до процесу музично-естетичного виховання молоді;
- естрадна пісня як засіб музично-естетичного виховання учнів;
- місце джазової музики в системі музично-естетичного виховання;
- звернення до рок-музики в сучасній практиці музично-естетичного виховання;
- диско-музика та її використання в музично-естетичному вихованні;
- ознайомлення учнів з біт-музикою у процесі музично-естетичного виховання;
- залучення симфонічних творів до музично-естетичного виховання учнів;
- звернення до камерної музики у процесі музично-естетичного виховання;

- збагачення уявлень учнів про оперну музику у процесі музично-естетичного виховання;
- залучення учнів до оперети у процесі музично-естетичного виховання;
- ознайомлення з романсами у процесі естетико-виховної роботи з учнями школи.

Намагаючись розкрити природні закономірності музично-естетичного виховання вчені переконуються в тому, що вказаний процес є об'єктивно залежним від такої його складової, як мистецтво. В ньому закладені важливі важелі впливу на естетичну свідомість та діяльність особистості, які доцільно не лише враховувати, але й ефективно використовувати під час залучення молоді до світу прекрасного. Потенційні можливості естетично-виховного процесу є залежними від змісту, характеру, різновидів, спроможності пропонованого учням музично-естетичного досвіду, тих цінностей, які закладені в основу музичного мистецтва.

Отже, мистецька зумовленість музично-естетичного виховання є тією ознакою, яка характеризує вказаний процес. Це дає підстави для висновку про те, що музично-естетичного виховання, як об'єктивна реальність може досягати відповідної мети лише у тісному зв'язку з розвитком та функціонуванням мистецтва, сповненого відповідного змісту, різноманітності форм і засобів художньо - образного відображення дійсності, здатного на цій основі збагачувати музично-естетичний досвід особистості.

Особистісний параметр музично-естетичного виховання є одним із основоположних в осмисленні вказаного процесу. Проте, його вивчення та обґрунтування ще має значні резерви. На цьому наголошують вчені В.Бутенко, С.Мельничук, Т.Танько та ін. На їх думку роль особистості у вказаному процесі часом розглядалося спрощено, урахувавши, що в музично-естетичному вихованні головні пріоритети надавалися тим чинникам, які мали зовнішній характер, тобто суспільній практиці та функціонуванню певних мистецьких цінностей. Водночас роль особистості у зазначеному контексті не набула глибокого осмислення, що призводило часом до спрощеного розуміння її місця, значення, відповідності тощо.

Утім, досвід педагогічних спостережень вчених переконує в тому, що особистісний параметр природи музично-естетичного виховання заслуговує на значно глибше і серйозніше вивчення та з'ясування існуючих закономірностей. Йдеться про низку питань, які вимагають свого осмислення, наукового обґрунтування, практичного вирішення. До таких питань вчені відносять наступні:

- особистісна детермінація музично-естетичного виховання;
- роль особистості в музично-естетичному вихованні;
- особистісні чинники, що впливають на музично-естетичне виховання;
- особистісні якості, на розвиток яких спрямоване музично-естетичне виховання;
- способи особистісної участі у процесі музично-естетичного виховання;
- готовність особистості до музично-естетичного виховання;
- особистісний досвід, необхідний для музично-естетичного виховання.

Не викликає сумніву та закономірність досліджуваного процесу, що музично-естетичне виховання за своєю природою і сутністю є залежним не лише від соціальних та мистецьких проявів, але й участі особистості як учасника цього процесу. Йдеться, зокрема, про організаторів естетико-виховної роботи, виконавців музичних творів, інтерпретаторів музичного матеріалу, а також учнів, які виступають в цьому процесі як суб'єкти, покликані активно освоювати та використовувати у своєму житті запропоновані їм музично-естетичні цінності.

Можна бачити, що особистісний параметр природи музично-естетичного виховання багатоаспектний. Він характеризується участю в цьому процесі людей, які мають певні відмінності та особливості щодо музично-естетичної підготовки, характеризуються станом сформованості музично-естетичної культури. Ця обставина зумовлює необхідність урахування суб'єктивних проявів цього процесу, надання відповідної уваги тим проявам, що визначають готовність особистості до самоорганізації під час безпосередньої взаємодії зі світом музичного мистецтва. Тому готовність мають засвідчувати вчителі, батьки, а також учні, які в силу обмеженості свого музично-естетичного досвіду не завжди виявляють спроможність налагоджувати плідний діалог зі світом музичного мистецтва.

З огляду на це вчені схильні вважати доцільними наукові пошуки, зміст яких пов'язаний з дослідженням особистісної спроможності учнів виступати в ролі активного суб'єкта вказаного процесу. Учні пропонують у своїх працях зосередити увагу на таких аспектах, як:

- самопізнання набуття учнями досвіду у процесі музично-естетичного виховання;
- відчуття учнями власних сил і можливостей у процесі музично-естетичного виховання;
- усвідомлення особистістю готовності до сприймання музично-естетичних цінностей;
- визначення учнями власної програми музично-естетичного самовдосконалення;
- оцінка учнями того, що є особистісно важливим у сфері музично-естетичної культури особистості;
- самовдосконалення учнів у процесі музично-естетичного виховання;
- особистісні якості учнів, які важливо розвивати у процесі музично-естетичного виховання.

На підставі зазначеного можемо констатувати, що особистісний параметр природи музично-естетичного виховання має важливе значення і тому заслуговує на відповідну підтримку і розвиток. Адже досягти відповідних показників естетико-виховного процесу стає можливим лише тоді, коли ураховуються такі прояви особистісної активності, як естетичні інтереси, орієнтації, потреби учнів, здатність самостійно сприймати, оцінювати, творчо інтерпретувати музично-естетичні цінності, їх готовність до плідного спілкування, пізнання та творчості у сфері музично-естетичної культури.

Висновки з даного дослідження. Аналіз виділених нами параметрів, що характеризують природу та сутність музично-естетичного виховання, дозволяє зробити висновок про те, що музично-естетичне виховання являє собою соціально, мистецькі та особистісно детермінований процес, спрямований на формування в учнів естетичного ставлення до дійсності та мистецтва, забезпечення плідного діалогу зі світом прекрасного та організації життєдіяльності за законами краси.

Перспективи подальших розвідок. Спираючись на багаторічний досвід діяльності педагогів, в плані виховання музичної культури школярів та враховуючи перспективи його розвитку, хочеться відзначити, що сьогодні педагогів-практиків цікавлять такі питання, як поняття і сутність музично - виховного виховання, її аспекти, а також завдання та принципи формування музичної культури підлітків.

Список використаних джерел:

1. Біруля В.В. Естетичне виховання підлітків засобами художньої літератури у позашкільних навчальних закладах: [метод. посіб.] / В.В.Біруля. – Херсон: Айлант, 2012. – 76 с.
2. Закон України «Про загальну середню освіту». – К.: Міленіум, 2001. – С. 103 – 127.
3. Зязюн І.А. Виховання естетичної культури школярів: навч. посіб. - К.:ІЗМН, 1998. – 156 с.;
4. Національна доктрина розвитку освіти в Україні у XXI столітті. – К.: Шк. світ, 2001. – 24 с.
5. Національна програма виховання дітей та учнівської молоді в Україні // Освіта України. – № 94 (від 3.12. 2004 р.).
6. Падалка Г.М. Учитель, музика, діти. – К.:Муз. Україна, 1982. – 144 с.
7. Ростовський О.Я. Педагогіка музичного сприймання. – К.:ІЗМН, 1997. – 248 с.
8. Семашко А.Н. Развитие эстетической культуры молодежи // А. Семашко, У. Сунна. – М.: Знание, 1980. – 64 с.

УДК [378+37.013.42]

Сургова С.Ю.

СОЦІАЛЬНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК ПРОВІДНА ПРОФЕСІЙНА ЯКІСТЬ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА

Статтю присвячено проблемі обґрунтування значення соціального інтелекту як провідної професійної якості майбутніх соціальних працівників. Зроблено висновок, що набувши цю якість, майбутній соціальний працівник зможе визначити оптимальну стратегію соціально-адекватної превентивної поведінки, що дозволить підвищити ефективність превентивної діяльності, уникаючи конфліктних ситуацій між різними категоріями клієнтів.

Ключові слова: соціальний інтелект, превентивна діяльність, майбутні соціальні працівники.

Сургова С.Ю. Социальный интеллект как ведущее профессиональное качество социального работника. В статье рассматривается проблема обоснования значения социального интеллекта как ведущего профессионального качества будущих социальных работников. Предложен вывод, что приобретя это качество, будущий социальный работник сможет определить оптимальную стратегию социально-адекватного превентивного поведения, что позволит повысить эффективность превентивной деятельности, обходя конфликтные ситуации между разными категориями клиентов.

Ключевые слова: социальный интеллект, превентивная деятельность, будущие социальные работники.